

[Carl F. Madsen.]

foreligger i, er det ikke muligt at overskue dets Rækkevidde, og gennem de Forklaringer, der Tid efter anden er fremkommet, er jeg kommet til den Overbevisning, at der intet som helst Hold er i dette Lovforslag, men at det er som en Harmonika, som man overlader det til andre Mennesker, til Dommerne i de forskellige Retter, at spille paa efter Behag. En saadan Lovgivning kan mit Parti ikke være med til. Vi mener, at Rigsdagen har en Pligt til, naar den vil give Love, da at skrive disse paa en saadan Maade, at man forstaar, hvad de indeholder, og at man ved, hvad man har at rette sig efter. Men som jeg snart skal bevise, fremgaar det med al Tydelighed af det Svar, som vi har faaet paa vor Forespørgsel til Handelsministeriet, at man heller ikke dær har evnet at give saadanne Direktiver, at der er noget som helst fast at bygge paa for de faglige Organisationer, der, som jeg ved en tidligere Lejlighed har gjort opmærksom paa, tæller et meget betydeligt Antal Arbejdere her i vort Land. Jeg har oplyst, at indenfor de faglige Organisationer er der ca. 312 000 organiserede Arbejdere, og at der er ca. 3 000 Fagforeninger her i Landet. Jeg har oplyst, at Arbejdsgiverforeningen har et Medlemsantal af ca. 13 000, og at der udenfor Arbejdsgiverforeningen bestaar en Række Organisationer af forskellig Beskaffenhed med mange, mange Tusinde Medlemmer. Derfor har det naturligvis den allerstørste Interesse at vide Besked med, om det Lovforslag, der foreligger til Behandling her, har Bud til de faglige Organisationer, og det er Grunden til, at vi paa en meget omhyggelig Maade har udarbejdet vore Spørgsmaal til Ministeriet og anmodet Ministeriet om at give Svar. Jeg vil til Forklaring af, hvorfor vi i øvrigt er kommet med disse Spørgsmaal. . . (Uro paa Tilhørerpladserne).

Formanden: Jeg anmoder Tilhørerne om at forholde sig rolige, hvis de vil overlære Forhandlingerne. (Fortsat Uro).

Jeg maa anmode Tilhørerne om at forlade Tilhørerpladsen, hvis de ikke vil forholde sig rolige.

Carl F. Madsen: Til Forstaaelse af den Interesse, som netop Arbejdernes Repre-

sentanter har i at faa de Spørgsmaal klaret, som jeg her har nævnt, vil jeg gerne tillade mig at gøre Rede for, hvorledes Forholdet er mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Da Arbejderbevægelsen begyndte, var Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere her i Landet meget spændt. Det var i samme Grad spændt, som det er nu for Tiden mellem Landboere og Landarbejdere. Jeg ser saaledes paa det, at Landboerne i Forholdet til Landarbejderne er en lille Menneskealder bagefter Industrien. Den Gang vi begyndte Bevægelsen herhjemme — det skete navnlig indenfor Haandværk og Industri —, hørte vi ofte fra Arbejdsgivernes Side disse Ord udtalt: Vi — altsaa Arbejdsgiverne — vil være Herrer i vort eget Hus; endnu saa sent som i 1899 brugte man denne Udtalelse. Man vil erindre, at det var i 1899, vi havde den store Lockout. Denne Lockout endte med et Forlig, og siden den Tid er der heldigvis i Forholdet mellem Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer sket en meget betydelig Forandring. Nu er Forholdet dette, at de to Organisationer ikke bekæmper hinanden, men respekterer hinanden. Kampen blev afsluttet med et Forlig, det saakaldte Septemberforlig, som indeholder en hel Del Bestemmelser om, hvilke Rettigheder og Pligter de to Organisationer har overfor hinanden. I Henhold til dette Forlig er man berettiget til at godkende og dekrettere Arbejdsstandsninger, men det er foreskrevet, at en Arbejdsstandsning skal vedtages med mindst $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer af en kompetent Forsamling, og at Arbejdsstandsningen skal varsles mindst 14 Dage, før den iværksættes. Det er ogsaa en Regel, at der forud for en Strejke skal forhandles om nye kollektive Aftaler, naar de gamle er udløbet. Man følger i det hele taget den ufravigelige Regel, at der forhandles mellem Parterne, inden der iværksættes Arbejdsstandsning. Det Forhold, der eksisterer mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, har da ogsaa medført, at der er blevet gennemført kollektive Aftaler om Løn og Arbejdsvilkkaar i alle Fag, baade i Haandværk og Industri, til Dels ogsaa indenfor Handel, Landbrug og Skovbrug og indenfor Søfarten. Saadanne Aftaler anser man fra begge Sider for at være ganske nødvendige, de kan ikke undværes. Hvis de ikke eksisterede, vilde man vende tilbage til Forholdene, som de oprindeligt var